

LO Somatent

DIARI REGIONALISTA Y D'AVISOS Y NOTICIAS

Any XII

Reus Dimarts 18 de Maig de 1897

Núm. 3.269

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Reus, un mes P. 56.
 a provincies trimestre. 3.50.
 Extranger y Ultramar 3.50.
 Andèols, a preus convencionals.

Administració y Redacció

PLASSA DE LA CONSTITUCIÓ, (PORXOS)

PUNTS DE SUSCRIPCIÓ

En la Administració d'aquest diari y en les principals
 llibreries d'aquesta ciutat y de fora.
 En Barcelona, litografia Mallofè, carrer Junquera, 6.
 No's retornen los originals encara que no's publicuin.

Centro vitícola del Vallés

Arboricultors, Viticultors y Propietaris en general

Destrucció completa de tots los Insectes paràssits ó vegetals que perturban lo bon desenrotlllo de las Vinyas y Arbres fruyters.

SULFURAT. -- Patent Joan Jarrijou.

Destrucció radical del Oldium, Black-Rot, Antracnosis, Plral, Altisa en las vinyas y la Oruga, Negrilla, Cuchs, Polls etc. en los fruyters.

EXIT SEGUR Y GARANTIT.

VIUDA Y NEBOT DE ANTON DELMAS

DIRECCIÓN GENERAL

Ponent 61

BARCELONA VALENCIA

CASA FUNDADA EN 1860

Representant en la província de Tarragona: DON PERE FABREGAS. -- Tarragona.

SUB-DIRECCIÓN

Mar 46

Barcelona Valencia

• SE • RETRATA •
 TOTS LOS DIAS, FESTIUS Y
 LS LABORABLES A PE-
 TICIO. OPERA tots
 NOVAS FOTOGRAFIAS EN CO-
 LORS. ■ LOS DIUMENGES.

TORRES, FOTOGRAFO
 Passoig de Mata, 12,
 REUS
 dials de despalg tots los festius

SECCIÓ DOCTRINAL

REGIONALISM(1)

Alguns senyalar al Regionalisme català com un dels més que congoixan lo cor de la mare pàtria. ¡Oh, s'enganyan completament, mil voltas no!

L'hermosa regió de Catalunya qual gràndesa y poder ensembs publican son cel encantador, la bellesa de sos camps, sos fértils planuras, poblets turons, caudalosos rius, amples carreteras, llarcs ferrocarrils y potents embarcaciones, no es ingrata ni vengativa, ni pot esser separatista, com alguns erradament creuen y predican; sino que ayuntant de travall com es, l'enveja s'engreixa en las magníficas maravellas, perque transforma àrdis terrossos, en joyosos jardins, edifica palauas à la industria, extén colònias fèrtils per las vespants dels rius y saigella ab vida, saber y activitat à tois sos fills al estampar en son front aquella màxima: *labor prima virtus*, o pera no entelar la pureza del Catholicisme digam que hi infilitra l'altra no menys digna de meditació: *labor omnia vincit*.

Si, tot ho vens lo travall; y l'poble català intel·ligent y práctic en sàs especulacions apareix gran y suspira pera l'retorn à son antich dret, à sa organisió interior d'altres temps, à las llibertats y privilegis que engrandiren als nostres avis, vivint en l'honorada y explendorosa vida del travall.

(1) Traduït de la «Revista Política Ibero-americana», Madrid 15 Abril 1897.

Lo Regionalisme de la noble y gentil Catalunya, à més de lo dit, es l'amor a la llar ahont vivim, al entorn de la que en las llargas horas d'hivern nos contaren pares y avis historias de la comarca, rondellas y quèntos y cants que despertavan nostra infantil imaginació; es l'amor al eloquer que avirarem en l'infantesa y al plany de sas campanas plorarem, riguerem y reuarém; es l'amor al terrós ahont se desenrollaren las fonts de riquesa que l'afanyós travallador sapigue fer créixer; es l'amor à la familia ab sas típicas costums endressadas al benestar del individuo; es, finalment, l'amor à sos tradicionals plahers, à sa fisonomia particular, à sos panoramas y horitzons y à quant enclou lo color d'antiquet regional caracterizat ab lo ropatje de la senzillesa, de la bona fe y franch tracte, basat en la virtut que tant seduheix y enamora.

Veus aquí nostre Regionalisme. Tal volta per entrónarre à Catalunya una parla que no es la castellana, mimiva en gran manera la consideració que s'mereix.

Tal volta per haver arribat à un brau d'explendor,

que per ellas voldrían altres regions espanyola, mimiva lo ver concepte que d'ella deuria tindres; pero per ventura quò pot imitarse lo bo y deixar lo que no s'pot lograr!

Per ventura al llogatar Catalunya per lo que, gran nombre de sos fils considera més encaminat à son benestar moral y material, desprecia ó aborreix à las demés regions germanes?

Empenyis cada ciutat en crear la noble lluita pel travall y segurament avansaran sas relacions mercantils. Estudihi cada localitat lo que à sos interessos pertanyi, realisant profitosas milloras y poch à poch cambiará son modo d'esser ab los avenson de la civilisació, fonts de riquesa, economia y bonestar.

No temeu, donchs, al Regionalisme català, ignorant de si; puig que arrela y creix à l'ombra de la pau.

Baix aquests precedents, ocupis era y sempre lo Gobern en la bona marxa de las relacions internacionals, dicti lleys econòmicas, fomenti obras públicas, formi pressupòsits, imposi justas contribucions y miri per la persona que enclou la suprema autoritat del Estat, pera que encamini y tracti ab igualtat los nombrosos assumptos que condueixin à la honradés y gràndesa de nostra Espanya; que Catalunya ab sa prudència y bon sentit práctic mostrerà l'ramell de la rau y la senyera de son comers de que es gloria, abrassant ab tendresa à totas las regions veïnhes pera cantar en amistosa germanor lo grandios himne de gloria à Espanya.

Per això en los grans conflictes y calamitats que de

sobras ens afliheizen, Catalunya està sempre veillant, pera que s'respecti y enlayri la dignitat de nostra Espanya. Y la veyém com scut à recullir las llàgrimas del desvolgut, endoixa la affectiva situació del menestròs, consola, ab may acabada caritat, als desconeguts héroes que exposan la seva vida en defensa del honor patri y vigila pera que las nacions extranjerás, valentse d'enganyos y rondallerías, no danyin ab tractats co-mercials à la vida necessaria de la producció espanyola. Darrerament, quan Espanya en sos apuros econòmics eridà al pais pera que contribuís generosament al al empréstit nacional à fi de confondre à labanca jueuha, conegeut es de tothom lo brillant paper que desempenyaren las provincias catalanas, sagallant ab tal fel son amor à la patria.

Callin, donchs, los que sols venhen amenassas, mal-haguts y perills en lo Regionalisme català; puig Catalunya no més demane protecció pera sa indústria, junt a la tacia verdadera, moralitat administrativa, foment dels interessos locals, facilitat en la tramitació dels assumptos públics y govern paternal que s'preocipi del bésquem de las provincias, que son los interessos d'Espanya y sus colonies.

NARCÍS MASVIDAL y PUIG

RETAU

Un dels mal-de-caps que s'han buscat à Madrid es lo tenir d'ensenyar de tagalo el aixam d'empleats que cada any envian à Filipinas. Ja no es cuestió d'dir setze jutges menjant fetje d'un penjat, que d'això ab temps y paciencia encare se n'eixirian. La dificultat es mol més grossa, quo l' tagalo no à tot com si d'gessim un grech enrevesat, un grech d'aquell que ls mateixos catedràtics no se'n saben sortir.

Quans n'hi auran de Gutierrez que s'trobarán ab los mateixos apuros en que s'va trobar un amic nostre!

Y es cert com la llum del dia. Son para sabia pel Brusi que havia arribat à Barcelona un bergantí que venia de molt lluny, y com que l'endamà varen anar a comprar à casa seva uns homes morenos ab un casquet vermell al cap, y en Rubio li acabava de donar sobressalient de grech, vetaqui que'l bon home l'cria y li diu: «noy, s'ueure com te llegeixes.» Y patatxip, patatzap no's va entendre d'un paraula y'l seu pare va quedar que si'l sangran no li treuhen un gote de sangu.

Sor en mitj de tot que li va dir que'l grech que s'abia era antich, que 'ls homes de mar no l'coneixen si ni per las escuberias. Sino, aquell mateix dia l'posa d'aprenent sabater.

Donchs si l'plan d'en Cánovas tira avant, als fills de las Dispeseres de Madrid no's queda més excusa que aquesta ó la que va donar un catedràtic d'inglès de Tarragona cridatá fer d'intèrpret per la casa consignataria: quo 's inglesos del barco que hi portava l'carbò no eran inglesos d'Inglaterra sino d'un altre bancha.

Perque, ves com se 'la fa entendre als tagalos que, segons lo *Noticiero*, son poca cosa més que las bestias, que s'abia un expedient li falta un sello ó que no s'pot donar curs á una instància perque l'full de papers ha de ser de pesseta y no de tres rals? Patatxip, patatzap: parlant l'na lo tagalo de Filipinas y l'altre'l que ensenyaran à Madrid, quedará aquell penjat de barras al sostre y'l madrileny convensut, y ben convensut de que lo que deya *El Noticiero Universal* es una veritat com en temple.

No sabém com s'hi fica en Cánovas en aqueetas coses.

Ab las novas teorías li vindrà un dia un ensi de los seva cunyeta y no li podrà sacar cap empleo à Filipinas ni'l de secretari d'un goberno civil. Sabrá hechas cuatro reglas; escriurà al dictado sense que hi trobi res que dir lo mestre més fort de gramàtica, tindrà per la punta dels dits lo *Manual del perfecto secretario*. Y ab

tot y tanta sabiduría tindrà d'aner à peu, si no's fa d' una societat de biciclistas.

Un altre dia li recomanerà un conde à un amich seu ab qui havia jugat à belles quan eran petits y s'haurà de quedar al carrer pel malehit tagalo. Y passarém una pila d'anys que fora dels escolans dels convents de Filipinas no podrà ningú desempenyar cap càrrec públich per allí baix.

De manera que entre les reformes cubanas y la dèria que are li ha entrat à n'en Cánovas, hi haurà tant poca exportació d'empleats, que aviat tindrán de posar à Madrid cunyadas econòmicas com aquelles del Bonuccés y Santa Caterina de Barcelona.

Teatro Fortuny

LA REAL MOZA

Lo malaguançat autor de «La Dolores» y «María del Carmen» que tants llegítims aplausos se conquistà per tot arreu abont foren representadas las seves belles y bonas produccions, sufri un desengany y uns equivocacions al donar forma à una de las seves darreras concepcions, «La Real Moza». Aixís, arrans son estreno en lo «Teatre Espanyol» de Madrid, nos ho edelantaren los critichs dels diaris madrilenys, fins los mateixos autoritzats.

Pero en Feliu y Codina ab son geni, sempre per demant de tota petitesa, sense rebelarse contra'l fallo del públich y de la premsa, como ho han fet altres autors, buscà la revanxa al contratemps suferit, no en una nova obra, sino arreglant la mateixa que en la nit d'estreno s'enforzà, però que surés com los barcos a l'aygau y l'aire à l'espai, y son triomf ha sigut completi.

Sí; «La Real Moza» es digna germana de las altres dos que mes fama han donat à son ilustre autor, y ab ella lo «Teatre Espanyol» pot dirse que comptarà ab una joia més, que l' teatre Regional y un autor provincial generosament ni fan gracia, perque «La Real Moza», com «La Dolores» per Aragó y «María del Carmen» per Murcia serà per Andalucia sa filla predilecta, ja que en sas venes no mes hi porta sanch dels fills d'aquell regne, que si per la parla no's diferencia del castellà tan com la dels euskars y la nostra mateixa, té també molt que conservar de las seves tradicions y bastant que evocar l'esplendor d'altres temps, mes avui en que la miseria s'ha apoderat de la major part de las seves vuit províncies.

Lo primer acte de «La Real moza» es de pura exposició, pero una exposició brillant, per la que's veu que l' tipos están trasplantats à la escena de mà mestra, y ab un final d'acte dels que conmouhen, obligant al espectador à que piqui de mans fins que l' taló s'hagi aixecat y baixat per tres ó quatre vegades y si son autor se troba en lo teatre, obligarlo à surtit à recullir lo premi, à son laborios travall.

Altre bona qualitat te'l final del acte primer y es lo de fer despertar l'interès al espectador de lo que en lo desenfolló del drama succeixira, puig hi sisquera donà lloc à oívirlo.

Los dos següents actes destinats al desenfolló de la acció dramàtica, arreglat lo final del segon y tot lo tercer nou, com los ha deixat Feliu y Codina avans que la parca li vingués à tallar lo fil de la seva existència en lo mon dels vius, estan plens de bellesses literàries, y en ellis s'hi vèuen algunes situacions molt ben trobades y passatges verdaderament notables, que obligan novament à que's tributin d'sinteressats aplausos al autor, com per exemple la escena final del darrer acte entre Araceli, Rodrigo y Rafael.

La concurrencia que assistí à questa representació, fou númerosa, presentant lo nostre teatre lo falguer aspecte dels dies de festa y d'estreno... (en altres temporades s'entent) no sols per lo número, sino també per la calitat dels espectadors, y sortí del teatre tant ben impresionada de «La Real Moza», que tothom y nos hi incluhim nosaltres, deplorava, que fos precisament ab l'estrenó d' questa obra, la escullida per la applaudida companyia del Senyor Fuentes pera despedir-se de nostre públich, per la rahó que en una sola representació no hi'n'hà prou pera saborejar totes las bellesses d'una obra y menos si questa es d'un autor tant insigne com lo que avui plora nostra pàtria catalana y ab ella las regions totes que constitueixen l'Estat espanyol actual.

La despedida que's feu à la companyia que tantas velliss deliciosas nos ha fet passar en lo coliseu de la

plassa de Prim, ja interpretant los dramas d'actualitat, las comedias de costums del dia, l'alta comèdia francesa, los melodramas antichs ó las obras del teatre classich, ja en la interpretació dels saynets mes xispejants, que de tot hi ha hagut en la temporada que acaba l'últim diumenge, resultà una manifestació de simpatia que segurament los artistas no devian esperarla per la fredor é injustificat retraiement que desde que's obrí l'abono observà lo nostre públich, aixís com à nosaltres no'ns sorprengué, perque coneixem lo bon gust, la delicadesa y l's precedents que de molts anys à questa part ja te sentats, sempre que d'honorar y de despedir à artistas de valua, s'ha tractat.

La interpretació que obtingué la obra fou bastant regular.

La Sra. Guillen en Araceli no estigué à tanta altura com l'hem vist en altres papers, faltà que hem d'atribuir-la al poch temps que haurà tingut pera estudiarlo, donchs de son talent esperavem quelcom mes de lo que feu.

La Sra. Castillo estigué feta una graciosa andalusa interpretant à l'Oloro.

Los Srs. Fuentes y Rivelles que tenían confiats los de Rodrigo y Rafael respectivament se portaren lo primer be com sempre y l'segon nos recorda la nit del estreno de «Los Plebeyos» que estava molt bé.

Los demés artistas Sra. Marin y Sra. Abat y l's Srs. Miquel, Perez, Peral y Mora contribuiren al bon desempenyo de la obra.

CRÒNICA REGIONAL

OBSERVACIÓNS METEOROLÒGICAS

del dia 17 de Maig de 1897

FACILITADAS PER D. RAMON GISPERT

HORAS d'obser-vació	BARÓMETRE aneroides	GRAU d' humitat	PLUJA en 24 horas	AYGUA evap. en 24 h.	ESTAT del cel	OBSE- PAR-ticular
9 m. 3 t.	762 767	74 72	0.0	47	Ras	

HORAS d'obser-vació	TEMPERATURAS			VENTS	NUVOLS	
	Maxima	Minim.	Term. tipo	direccio	classe	can
9 m. 3 t.	Sol. 33 Sombra 22	43 20	16 20	S. S.	Cumul.	0.3 1.4

En el saló de la Alcaldia ahir à las nou de la nit hi havia de tenir lloc una reunio dels majors contribuents al objecte de cercar los medis de protegir à la classe travalladora que's troba sense feixa.

Y dihén hi havia de tenir lloc perque encara que realment s'hi celebrá, com foren per desgracia molt pochs los convocats que hi concorregueren, no's prengué cap acort sobre l'assumpto y únicament se feu lo acordar celebrarne una altra lo prop vinent dijous.

Nosaltres podém donar aquesta notícia gracies à que un bon amich nos donà la seva representació per assistir à dit acte, puig per més que sabíam l'acord que prengué la Excm. Corporació Municipal de que's convoqué, no teniam oficialment cap noticia dels travalls que portava realisats la Alcaldia.

L'Alcalde no assistí à la reunio y la presidí lo primer Tinent Sr. Dalmau.

En lo número vinent s'ocuparém ab més detenció del assumptó, puig com manifestà una persona de reconeguda autoritat en aquesta materia que concorregué à la reunio, es de més trascendència pera nostra localitat, de lo que à senzilla vista sembla.

Ahir al matí ingressaren à la Presó d'aquesta ciutat y són partit 29 individuos vehins de Riudoms que la Guardia civil del puesto de Cambrils los trobà jogant als prohibits per la Lley, en un caté de la vila citada en primer lloc.

Al cap vespre foren posats en llibertat.

Bó es que's castigui als que infringeixen las lleys; pero per un delicto com aquest que al cap d'avall ve a acabar ab un judici de faltas, nos sembla que no hi ha necessitat de que's fassin cordadas com aquesta enviantlos à la presó, ahont en lloc d'escrémentar, es mes fácil que hi aprenguin vícis des que careix tota persona honrada, y l's jugadors per honrats se tener y com à tals se fan respectar.

Dintre pochs dias serán trasladades, solemnement, à Vich, las despullas del apóstol català de nostres días, lo P. Anton Maria Claret, fundador de la Congregació de Pares Missionistes, fills del Inmaculat Cor de María, y las quals están provisionalment sepultadas à Fontfroide (Francia). L'acte de la translació promet ser una cosa extraordinaria. Es molt probable que hi assisteixin tots los Prelats de Catalunya. En la capital de la diòcesis de Mauresa s'estan fent solemnes preparacions pera

rébrels y diulen que està construint una artística fossa pera guardar-los, en la capella del Santíssim de l'iglesia que allí tenen los Pares Missionistes.

En lo partit de pilota que's jugà diumenge à la tarda en lo «Fronton Reusense» resultà vencedora la parella blava, Munita y Onaïndia, que lluyava contra Ciàran y Olagorta.

Després del partit que fou à 50 tantos se jugaren 3 quinielas: dos per parellas y una individual.

Al frontón hi assistiren bastants aficionats.

No tant concorregut y animat com l' anterior se vege l' mercat setmanal que ahir celebrà nostra ciutat.

Las tranzaccions que's realisaren tampoc foren de gran importància y l's preus à que's cotisaren nosaltres fruix y vins no sufriren variació.

Ha visitat nostra redacció lo setmanari titulat *Lo Geni català* que veu la llum à Vilafranca del Panadés, està redactat en nostra parla y ve à defensar las ideas del partit catòlic-monarquich.

Li desitjém llarga vida.

Una pantomima de las que's veuen en lo «Circo Ecuestre», resultà la novillada que diumenge à la tarda se verificà en la Plaça de Toros de Tarragona.

Al primer bouhet pera despatxarlo cap à l'altre mon l'espasa li clavà 14 vegades la espasa y segons compte un espectador (no sempre han de ser las cròniques) diu que encara no volia morir.

Y ara que's duguin perque no'ns hi entussiassm nosaltres ab aquells espectacles genuinament espanyols!

Pera patir ja'n tenim prou recordant els amichs que perdèm à Cuba y à Filipinas, no'ns fa falta emer à veure com se martiritzà à aquells animalets.

Lo tren que surt de Reus à quarts de tres de la tarda cap à Lleida, ahir descarrilà prop la estació de Vilavert; afortunadament no hi hagué cap desgracia personal.

Per diu motiu lo correu d'aquella capital arribà à nostra ciutat ab sis quarts d' hora de retràs.

Los vehins del carrer de Santa Elena, se lamentan molt sovint, de que à avansada hora de la matinada los hi vingui à interrompre la son las notes d'un piano y las de cantos que no tenen res de música.

De quina casa surten unes hi altres, no cal pas que ho indiquem, puig segons nostres notícies la autoritat ja té donada ordre à la mestressa que l' piano no mes se pot tocar fins à las 12 de la nit.

L'infringir-se tan descaradament aquelles ordres vol significar que també allí hi valen las influencias?

Esperém contestació y per lo que pogués succeir, l'esperém assentats.

La companyia que té monopolisats los mistos à Espanya encara no's deu haver enterat de la crisi que aquesta nació atravessa, donchs d' altre modo, no's comprendrà que posés à la venda uns mistos de tan dolenta calitat, com los que actualment se venen en les estancies d'aquesta ciutat de la fàbrica de A. Garro.

Per cada hú que'n surt de bò ne surten 2 y 3 de dolents y això que de sofre ni hi ha en tots, no més que la cerilla no pren.

Esperém que l'Representant de la Companyia arrendataria en vista de nostres indicacions farà alguna gestió pera que se'n serveixi millor calitat de mistos.

Cridém la atenció de nostres llegidors sobre l'anunci titulat «Gran Café Restaurant de París» que va inscrit en lo lloc corresponent.

En la matinada d'ahir per los Guardas Rurals d'aquesta ciutat, en lo primer pont de la carretera que d'aquesta ciutat condueix à Rindoms, se trobà un sac que dintre hi havia tres gallines; lo qui's cregué ab drèt à elles, que's presenti en la inspeció de Rondas Municipals, que donant las senyals se'ls hi entregaran.

Lo recaudat en lo dia d'ahir en la Administració de Consums per diferents especies, puja la cantitat de pesetas 1154'24.

L'apreciat colega *Lo Teatre Català* de Barcelona, ó més ben dit, lo redactor del mateix, autor dels articles «Caminar per mal camí I, II, III, IV y V y últim», nos dedica en son darrer número tot un article, y en la secció de fondo, pera constestar al suelt que en nostra edició del dia 7 del actual li dedicavam, en vista del contingut, no sols del IV article com ell malament

SERVEI DE TRENS

GUIA DEL PASSATJER

SORTIDAS

De Reus a Barcelona	5'04 m. correo (per Villanova y Vilafranca) 4'1, 2'1 y tercera.
	8'56 m. exprés, primera y segona dimars, dijous y dissaptes, (per Vilanova)
	12'11 t. mercancías, segona y tercera.
	1'57 t. correo (per Vilanova).
De Barcelona a Reus	5'25 m. (per Vilafranca).
	9'46 m. (per Vilanova).
	15'8 t. per id.
	7'39 t. exprés (dimars, dijous y dissaptes).
De Reus a Mora	9'33 m. — 1'04 t. — 3'10 t. — 7'19 y 9'57 nit.
De Mora a Reus	4'21 m. — 8'00 m. — 12'05 t. — 6'04 t. — 7'36 t.
De Reus a Tarragona	8'30 m. — 9'47 m. — 2 t. — 7'07 t.
De Tarragona a Reus	7'30 m. — 12'25 t. — 4'30 t. — 8'20 n.

De Reus a Lleida

8'10 m. — 5'23 t.

De Lleida a Reus

5'50 m. — 3'50 t.

De Reus a Vimbodi

1'28 t. cotxes de 2.* y 3.*

De Vimbodi a Reus

9'53 m. cotxes de 2.* y 3.*

De Tarragona a Valencia

9'30 m. y 11'30 n.

De Valencia a Tarragona

11 m. y 6'30 t.

ADMINISTRACIÓ D' CORREUS-REUS

Horas d' arribada y sortidas de correos

ARRIBADAS

De Tarragona,	8'30 m.
De Barcelona (per Tarragona)	8'30 m.
De id. directe	10'30 t.
De id. id.	1'30 t

De id. ab la correspondencia extranjera
(per Picamoixons y descendente de Lleida) 7'30 t.

De Madrid y Zaragoza 2'30 n.

De Lleida y Huesca 7'30 n.

NOTA: Los correos pera Filipinas surten de Barcelona lo 7 y 21 de Novembre y 15 y 19 de Desembre del corrent any. Los de Cuba surten d' aquesta Administració lo 7, 17 y 27 de cada mes, correo ordinari.

Altra.—Deu tenir-se present que tots los vapors que conduheixen tropas de reforç a Cuba, portant també correo.

SORTIDAS

Pera Barcelona á las 5'00 m.

Pera id. á las 2'00 t.

Pera Tarragona, Valencia y Murcia per S. Vicens 5 m.

Pera id. id. (per idem) á las 2'00 t.

Pera Tarragona, directe á les 7'00 n.

Pera Lleida, Huesca, Manresa, Sabadell, Tarrassa y

sas línies á les 8'00 m.

Pera Madrid, Saragossa, Teruel, províncies vascogàndaras, Castilla, Galicia, Andalucía y Extremadura á les 1'00 t.

Los pobles servits per peatons á les 9'00 m.

NOTA. — A la correspondencia dirigida á Teruel, Andalucía y Extremadura, que s' deposita en los bussons després de la sortida del correo de Madrid, se li donaá sortida a les 7 de la nit per Tarragona.

Ferrocarril econòmic de Reus a Salou

Servei de trens que regirà desde l' dia 1 de Octubre de 1896.

Sortidas de Reus: 4'10, 9'06 matí; 2'32 y 5'43 tardí.

Sortidas de Salou: 4'56, 10'46 matí; 5'10 tardí — y 7 nit.

Las horas se regeixen per lo meridià de Madrid.

L' UNION

COMPANYIA FRANCESA DE SEGUROS CONTRA INCENDIS FUNDADA EN 1828

Aquesta Companyia, la primera de les Campanyias franceses de seguros contra incendis per la importància de sa cartera, assegura, ademés del perill d' incendi, los danys que poden ocasionar la cayguda del llamp, la explosió del gas d' alumbrat, del vapor, de la dinamita y altres explosius.

Capital social.	10.000.000 Frs.
Reservas	9.635.000
Primas á rebre.	75.183.878 »
Total.	94.818.878 »

Capitals assegurats.	15.559.869 308 Frs.
Sinistres pagats.	202.000.000 »

Sucursal Espanyola: Barcelona, Passeig Colón y carrer Merced, 20, 22 y 24. — Director D. E. Gés. Subdirectors en Reus: Srs. Bages Margenat Germans, carrer de la Mar, 38.

SOFRE GRÍS DE BIABAUX

MINERAL FRANCÉS

Premiat en las Exposicions Universals é Internacionals

D E

AVIGNON, 1890.-LYON, 1894.-BORDEAUX 1895

Destrucció radical de les malalties de la Vinya, Oidium, Mildiu, Black-Rot, Rot, Blanc, Anthracnosis, etc., y contra les Formigas, Pugó, Orugas y altres insectes.

Lo comprador deu, donchs, exigir, á fi de no ser enganyat, la marca EL VOLCAN, de la Companyia Biabaux, estampada.

Representants: Senyor Joan Vilella y Companyia y Joseph Gambus y Anguera, Vilà (Bon) 12. — REUS.

TOS CATARROS

TOS CONSTIPATS

TOS ASMA

TOS

Sia de sanch herpética, sia humida ó seca, provinçial de peccación ó de irritació de gola, etc., prenenents agradables é infalibles Con-
fectorials de Miret calman á las primeras presas, y avans d' acabar la capsula se te la radical curació per antigua y rebelde que sia,
facilitant en tots cassos la expectoració admirablement. Preu de la capsula de 24 presas cuatreras. Dipòsit en Reus, farmacia SERRA,
Arrabal Sta. Ana, 80 y Nova, Arrabal baix Jesús, 1. Las demandas al engrós deuen dirigir-se al autor MIRET, farmacèutich, HOSPITA-
LET (Barcelona). Madrid: SR. SANJAUME.—Horno de la Mata, 15, Dipòsit de productes químichs.